

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญให้มีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่ประสานงานกลางในการให้บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยฯ ในรูปแบบของการสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆของมหาวิทยาลัยฯ

ที่มีการดำเนินการในด้านการให้บริการวิชาการที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของหน่วยงานให้สามารถดำเนินไปได้อย่างเป็นระบบ

และมีความเป็นเอกภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในภาพรวมของมหาวิทยาลัยฯ จึงได้จัดตั้งสำนักงานบริการวิชาการขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา16(4)

แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2541 และโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ 11/2546 เมื่อวันที่ 17

พฤศจิกายน 2546 มีฐานะเทียบเท่ากองในสังกัดสำนักงานอธิการบดี โดยแบ่งเป็น 3 ฝ่าย คือ 1.ฝ่ายพัฒนาโครงการ 2.ฝ่ายประสานงาน 3.ฝ่ายบริหารและธุรการ

ต่อมาเนื่องจากมหาวิทยาลัยฯมีหน่วยรับผิดชอบงานทางด้านบริการวิชาการจากงานวิจัยกระจายไปหลายหน่วยงาน

เพื่อให้การดำเนินบริการวิชาการมีเอกภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจึงได้รวมภารกิจของศูนย์พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีรัฐร่วมเอกชน และศูนย์ความร่วมมือ มก.-ธ.ก.ส. เพื่อการวิจัยและพัฒนาเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานบริการวิชาการ

เพื่อความคล่องตัวในการบริหารและบริการที่ครบวงจรเบ็ดเสร็จภายในหน่วยงานเดียวกัน มีเอกภาพและใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16(4) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2541

และโดยอนุมัติสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในการประชุมครั้งที่ 9/2550 เมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2550 แล้วดำเนินการโอนภารกิจ

บุคลากรและทรัพยากรไปยังสำนักงานบริการวิชาการ และปรับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในเป็น 4 งาน ประกอบด้วย 1.งานบริการวิชาการ 2.งานทรัพย์สิน

ทางปัญญา

3.งานพัฒนาธุรกิจ

4.งานธุรการ

ตั้งแต่วันที่ 24 กันยายน 2550 เป็นต้นไป